

[Rahbæk Møller]

bene, når de aftalte lånevilkår om forrentning, afdrag og sikkerhedsstillelse afviger væsentligt fra, hvad der normalt aftales mellem uafhængige parter?»

Skriftlig begrundelse

Statsskattedirektoratet har den 13. december 1982 udsendt cirkulære 1982-42 om indeholdelse af A-skat ved udbetaling af strejke- og lockoutgodtgørelse til lønmodtagere.

Dette cirkulære indeholder flere afsnit, der må ses som en utidig indblanding i overenskomstforhandlingerne. Cirkulæret bestemmer bl.a., at lån fra fagforeninger til medlemmerne skal betragtes som A-indkomst, »når de aftalte lånevilkår om forrentning, afdrag og sikkerhedsstillelse afviger væsentligt fra, hvad der normalt aftales mellem uafhængige parter«.

Det er karakteristisk for udnyttelse af familiefonde o. l., at de begunstigede ofte får afdragsfrie lån i stedet for at få udbetalt legater, idet den begunstigede derved undgår indkomstbeskatning.

I en række tilfælde tilskrives der endvidere rente til sådanne lån, selv om renten rent faktisk ikke betales. Derved får den begunstigede et rentefradrag, og hans økonomiske fordele ved lånet fra fonden forøges.

Det må imidlertid være en naturlig konsekvens af holdningen i SD-cirkulære 1982-42, at sådanne lån betragtes som legater til låneren og dermed som skattepligtig indkomst for den begunstigede.

Da der imidlertid ikke er udsendt retningslinjer herom, anmodes ministeren om at foranledige, at dette snarest sker. Det modsatte ville være udtryk for dobbeltmoral.

Ministeren for skatter og afgifter (Isi Foighel):

I begrundelsen for dette spørgsmål, der drejer sig om problemer i forbindelse med lån fra familiefonde, anmoder spørgeren i virkeligheden om, at der snarest udstedes retningslinjer for, at usædvanlige lån fra familiefonde betragtes som legater til låntageren og dermed som skattepligtig indkomst.

Til dette kan jeg oplyse, at statsskattedirektoratet allerede i 1980 i en såkaldt revisionsmeddelelse har udtalt sig om de skattemæssige konsekvenser af, at fondatsen for en fond indeholder bestemmelser om, at fonden

kan låne ud til stifteren, dennes ægtefælle eller hjemmeboende børn under 18 år. Hvis fondatsen indeholder sådanne bestemmelser, nægter statsskattedirektoratet at godkende fonden skattemæssigt. Dette sker ud fra det helt klare synspunkt, at fondens midler skal være udskilt fra stifterens formue. Overtrædes denne betingelse, er det i princippet ensbetydende med, at fondens midler tilbageføres til stifteren fra stiftelsens tidspunkt at regne, og det er jo en udmærket konsekvens.

En fond kan derimod godt indeholde fundatsbestemmelser om, at andre end de nævnte meget nært beslægtede skal kunne modtage rentefrie eller lavt forrentede lån, men jeg går ud fra, at det først og fremmest er disse nært beslægtede, der blev hentydet til i spørgsmålet.

Hvis der derimod er tale om sådanne lån til andre end disse nært beslægtede og der er tale om lavt forrentede lån, så antager statsskattedirektoratet – i øvrigt helt på samme måde som ved de tidligere hovedaktionærlån, man kunne oprette – at der ikke er grundlag for beskatning af en rentefordel hos låntageren. Har man kun skullet betale en lav rente, har man naturligvis fået en slags gevinst, men man bliver ikke beskattet af denne rentefordel.

I øvrigt gælder det, at forfaldne renter kan fratrækkes efter sædvanlige regler, det vil sige, hvad enten de faktisk betales eller blot tilskrives gælden. Er gælden med påløbne renter derimod...

Formanden:

Taletiden er for længst udløbet.

Ministeren for skatter og afgifter (Isi Foighel):

Om forladelse. Det var jeg ikke opmærksom på. Jeg blev grebet af det interessante spørgsmål.

Rahbæk Møller (SF):

Jeg skal takke ministeren for svaret, der på mange måder var tilfredsstillende. Jeg vil gøre opmærksom på, at der jo også, selv om det ikke drejer sig om direkte familiemedlemmer, kan være tale om klare fordele; der kan være tale om forbindelser på anden vis, hvori lavt forrentede lån indgår. Derfor vil jeg gerne gentage spørgsmålet, om skattemi-